

НАШЕ ЖИТТЯ

ТА ЗАСНОВНА ПІПІ 1967 ОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЩОСУБОТИ

№ 1 (947)

Субота, 4 січня 1986 року

Ціна 2 коп.

У комісії Укрпрофради по роботі серед глухих

АКТИВІЗУВАТИ РОБОТУ В СІЛЬСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ

Заслухавши і обговоривши інформації голів комісії Волинської і Полтавської обласних рад профспілок по роботі серед глухих робітників і службовців тт. Крижалова О. К., Пухая В. І., обкомів профспілки працівників сільського господарства тт. Кіндера В. В., Комарчука А. С., комісія Укрпрофради відзначила, що профспілкові комітети, відділи Українського товариства глухих, вносячи рішеннями Укрпрофради КІРС, квітневого і жовтневого (1985 р.) Пленумів ЦК КІРС, постановами уряду УРСР, проводять певну роботу по залученню нечууючих до громадсько-корисної праці, підвищенню їх ідейно-політичного і культурного рівня, поліпшенню побутового обслуговування.

У сільській місцевості Волинської і Полтавської області мешкає 1879 нечууючих, з яких 790 чоловік зайнято у сільськогосподарському виробництві, 179 — на підприємствах і в організаціях інших галузей народного господарства. Більшість глухих тривалий час добросовісно працює у тваринництві, будівництві, в ремонтних і польових бригадах, у відповідності з укладеними договорами відгодує худобу, птицю, кролів, продає дерев'яні надлишки продуктів сарчування з особистих підсобних господарств. Добросовісна праця, висока майстерність передовиків здобувають громадське визнання. Серед нечууючих 62 ударники комуністичної праці, 4 чоловіка носять почесне звання «Майстер — золоті руки», 4 — «Кращий за професією», 13 — нагороджені наками «Ударник XI п'ятилітня», 73 глухих трудівники удостоєні високих урядових нагород, 68 з яких — медалі «Ветеран праці».

Обласні і міжрайонні відділи УТОГ проводять збори, подвірні обходи родин нечууючих, під час яких обстежують матеріально-побутові умови, проводять бесіди. Крім цього, читають лекції, організують тематичні збори, колективні художньої самодіяльності. Спільно з профспілковими органами організують зльоти пере-

довиків промисловості і сільського господарства. У Волинській області стало традицією проведення вечорів-портретів вшанування сільських глухих передовиків і ветеранів праці. За останні два роки тут проведено 6 таких заходів.

Певна робота проводиться і по оздоровленню глухих. За 1984—1985 роки в санаторіях і будинках відпочинку побувало 46 чоловік. Надається допомога нечууючим в розв'язанні житлово-побутових питань. Разом з тим рівень діяльності профспілкових комітетів, їх комісій по роботі серед глухих робітників і службовців, обласних і міжрайонних відділів Товариства не відповідає зростлим вимогам.

Серйозною недоробкою є недостатнє охоплення нечууючих трудівників соціалістичним змаганням. У Волинській області в трудовому суперництві бере участь лише 23 процента глухих, зайнятих у сільськогосподарському виробництві. Відсутній належний контроль за виконанням взятих соціалістичних зобов'язань, недостатньо організована гласність трудового суперництва. Не приділяється належної уваги вихованню у глухих творчого ставлення до праці, розвитку серед них раціоналізаторської роботи.

Незадовільно налагоджена робота серед глухих Кременчуцького району Полтавської області. Райком профспілки працівників сільського господарства та міжрайвідділ УТОГ не мають належного обліку нечууючих, відомостей про їх участь у трудовому і громадському житті. Тут нерегулярно проводяться загальні збори, слабо налагоджено культурно-побутове і медичне обслуговування інвалідів зі слуху. Серйозного поліпшення вимагає робота з глухими в Зінківському, Глобінському, Козельчанському та інших районах цієї області.

У Полтавській і Волинській областях недостатньо проводиться серед нечууючих індивідуальна виховна робота, зокрема інформування їх про основні події в країні, про успіхи і завдан-

ня колективів в яких вони трудяться. Серед глухих зустрічаються випадки пияцтва та інші негативні явища. Профспілкові комітети і відділи УТОГ не вживають належних заходів до організації навчання працюючої молоді.

Не використовують всіх можливостей для оздоровлення глухих, нерегулярно проводяться профілактичні медогляди інвалідів зі слуху, слабо поставлена робота по виявленню осіб, котрі потребують санаторно-курортного лікування, немає належного контролю за розподілом і видачею путівок. Не завжди розв'язуються питання побуту глухих та їх сімей.

Внаслідок недостатньої уваги комітетів профспілок та їх комісій до питань охорони праці і техніки її безпеки у Волинській області мали місце випадки травматизму серед нечууючих.

Вимагає поліпшення матеріальна база Луцького, Кременчуцького будинків культури та Лубенського клубу глухих.

Наявність серйозних недоліків у роботі серед глухих сільської місцевості стала внаслідок того, що комісії Волинської і Полтавської обласних рад профспілок і обкомів профспілки працівників сільського господарства недостатньо приділяють уваги районним комітетам, профкомам первинних організацій, слабо контролюють їх діяльність, не надають їм практичної допомоги, не проводять навчання працівників профспілкових органів і активу по організації роботи серед глухих. Не налагоджено належного контакту між профспілковими комітетами і організаціями УТОГ.

З метою поліпшення роботи серед нечууючих трудящих сільської місцевості комісією Волинської і Полтавської облпрофрад по роботі серед глухих робітників і службовців рекомендовано вжити заходи до усунення виявлених недоліків. Обкомам профспілки працівників сільського господарства і обласним відділам УТОГ необхідно розробити заходи з метою надання конкретної допомоги профспілковим комітетам,

їх комісіям, міжрайвідділам Товариства в налагодженні роботи серед глухих. Перед обласними радами народних депутатів слід підняти клопотання про поліпшення матеріально-технічної бази Луцького і Кременчуцького будинків культури, Лубенського клубу глухих.

Комісіям обласних рад профспілок спільно з галузевими комітетами профспілок та відділами УТОГ запропоновано налагодити чіткий облік глухих сільської місцевості, активізувати роботу профспілкових комітетів, первинних профорганізацій по залученню нечууючих до широкої участі в житті і діяльності трудових колективів, до соціалістичного змагання і руху за комуністичне ставлення до праці.

Комісія Укрпрофради рекомендує посилити ідейно-виховну і культурно-масову роботу серед нечууючих цієї категорії, особливу увагу приділити індивідуальній роз'яснювальній роботі, зокрема зміцненню трудової і виробничої дисципліни, посиленню боротьби з пияцтвом і алкоголізмом; дбати про підвищення загальноосвітнього і культурно-технічного рівня працюючої молоді, підвищити вимогливість до керівників господарств за створення здорових і безпечних умов праці та побуту нечууючих.

Разом з цим слід поліпшити роботу по організації медичного обслуговування, санаторно-курортного лікування і відпочинку нечууючих. Спільно з органами охорони здоров'я розв'язати питання про регулярне проведення профілактичних медоглядів цієї категорії трудящих.

У прийнятих рекомендаціях намічено посилити контроль за діяльністю профспілкових комітетів, їх комісій, відділів УТОГ, надавати їм практичну допомогу, систематично проводити навчання працівників профспілкових органів та активу по вдосконаленню цієї роботи.

У засіданні комісії Укрпрофради взяв участь її структур ЦКРПС тов. Літвінський О. Л.

КРАЩА ЗА ПРОФЕСІЄЮ

Коли Ганна Бура, а було це у 1974 році, прийшла на Жданівський філіал ДВО «Електромагніт», ніхто не міг передбачити, що ця дівчина сягне неабияких висот у праці. Хоча й впадо в око багатьом, що випускниця школи сумлінна, до роботи беручка, але ж більшість робітничої зміни саме така.

Ганна швидко опанувала всі складальні операції РПУ-2. Проте найбільше їй сподобалось працювати на складанні РП-21. Цю справу вона освоїла чи не найкраще на підприємстві і навчає їй молодих робітниць. Вік «наставниці» майже такий, як і в учнів, проте не в тому річ, головне — досвід. А досвід Ганни Денисівни багатий. А ще вміння, природний хист працювати з людьми. Тому молоді робітничі А. Старкова, В. Бречко, В. Хибуха іншого

наставника собі й не уявляють.

Пишаються у колективі ударницею комуністичної праці, «Кращою за професією». Але не тільки за висот у праці. Хоча й впадо в око багатьом, що випускниця школи сумлінна, до роботи беручка, але ж більшість робітничої зміни саме така.

Ганна швидко опанувала всі складальні операції РПУ-2. Проте найбільше їй сподобалось працювати на складанні РП-21. Цю справу вона освоїла чи не найкраще на підприємстві і навчає їй молодих робітниць. Вік «наставниці» майже такий, як і в учнів, проте не в тому річ, головне — досвід. А досвід Ганни Денисівни багатий. А ще вміння, природний хист працювати з людьми. Тому молоді робітничі А. Старкова, В. Бречко, В. Хибуха іншого

Такою її знають у колективі, за це її люблять. І Ганна дорожить довірям людей. Вона впевнена: інакше жити не можна, тільки роблячи людям, суспільству добро, приносячи користь, можна наповнити своє життя змістом.

Л. ШУМИЛОВА,
заступник директора
Жданівського філіалу
ДВО «Електромагніт»
з виховної роботи.

БІЛЬШЕ ХОРОШИХ ТОВАРІВ Полігон для... праски

Співробітники Львівського центрального конструкторсько-технологічного бюро Мінлегхарчомашу СРСР поліпшили... праску. Тепер вона сама вибирає необхідний режим роботи, зволожує тканину, а якщо забудуть її вимкнути — вмонтований у прилад пристрій від'єднає від мережі.

Цікаво, що перш ніж було одержано «добро» на випуск новинки вона проходила досить складну перевірку в тутешньому виробничому центрі. Спочатку праска побувала на вібраційному стенді. Прямо в упаковці її закріплювали на площині, яка сильно вібривала. Потім автоматичний пристрій тисячу разів кидав увімкнений у мережу прилад на сталеву плиту. Температура нагріву залишалася в межах норми. Але чи безпечний він, чи не буде «щипати» і «смикати» нас за руку? У праску пускають струм напругою не менше тисячі вольтів. Ізоляція витримала. Залишилися проконтролювати тривалість і стабільність роботи, вологостійкість, рівномірність нагріву.

Наше бюро є головною організацією по випробуванню побутових електронагрівальних і механічних приладів, — сказав начальник ЦКТБ Р. І. Чмир. — Його функції — не допускати до освоєння технічно недосконалу, конструктивно

і технологічно невідпрацьовану продукцію, стежити за якістю вироблених товарів.

Більше ста промислових підприємств країни надсилають у Львів дослідні зразки і серійні вироби найрізноманітніших типів. Працюючи в тісній співдружності з конструкторами, випробувачі допомагають створювати нові, вдосконалювати існуючі прилади. Так народилася, наприклад, універсальна кухонна машина «Нева», експериментальний зв'язок якої показав у дії чудові можливості. Досить натиснути кнопку, як з тумбочки, що не перевищує розміром газову плиту, з'являється пристрій, який може чистити картоплю, шаткувати капусту, приготувати сік. «Перекваліфікується» машина за лічені секунди.

За рекомендацією львівських спеціалістів за останні п'ять років 23 вироби модернізовано, припинено виробництво 17 і освоєно 32 нових прилади. Тепер складають екзамени електротехнік з плівковим нагрівачем і термовимикачем, кухонна машина, яка складається з міксера, тістомішалки й овочерізки, жорновий млин для кави.

Путівку на радянський ринок дістають у Львові й деякі прилади, створені підприємствами країн-членів РЕВ.

П. БАЛАНДЮХ.

Цех ширвжитку Чернігівського виробничого об'єднання «Хімволокно» випускає товари народного споживання сорока п'яти найменувань. Це — трикотажні вироби, пряжа, шнури, трости, рибальська волосін, підсаки тощо.

Тут постійно дбають про якість виробів; враховуючи попит покупців, оновлюють асортимент.

На знімку: на дільниці трикотажних машин помічник майстра О. В. Віловатий і контролер відділу технічного контролю С. Д. Семенов перевіряють якість продукції.

Фото Ю. ОЛІЙНИКА.

ОБГОВОРЮЄМО ПРОЕКТИ ДОКУМЕНТІВ ДО ХХVІІ З'ЇЗДУ КПРС ВИРІШАЛЬНИЙ ФАКТОР

Обговорюючи проект нової редакції Програми партії на відкритих партійних зборах Бродівського УВП, комуністи особливу увагу звернули на розділ, де йдеться про економічну стратегію партії. Економіка названа вирішальною сферою впливу на досягнення кінцевого результату. Тому й працювати по-старому тепер просто не можна.

Для того, щоб прискорити темпи виробництва, з найменшими затратами домогтись високих результатів, підвищити продуктивність праці, — про що говорилося на зборах, потрібно основні питання економіки розв'язувати комплексно. Такий підхід вже сприяв тому, що з завданням одинадцяті п'ятирічки колектив справився достроково: планове завдання виконано ще 3 жовтня. Це є успішним

результатом для старту у дванадцятій п'ятирічці. Що ж забезпечило успіх роботи колективу? Передусім сумлінне ставлення трудівників до праці. Саме цей фактор, про який так багато говоримо і на який робимо сьогодні особливий наголос, — вирішальний у розв'язанні складних проблем.

Бюро парторганізації працювало і працює нині над питаннями покращення стилю у роботі, повсякденного підвищення організованості і дисципліни, скорочення затрат робочого часу. А домогтись цього можна тоді, коли кожний на своєму робочому місці працюватиме сумлінно, з повною віддачею, економічно використовуючи сировину, матеріали, паливо та електроенергію. Без цього не досягнути підвищення ефективності виробництва.

Про це засвідчили і виступи на зборах секретаря парторганізації І. І. Корнєвої, директора підприємства П. І. Ральника, бригадира оздоблювальної дільниці Є. О. Зеліньської, котрі пов'язали поставлені перед підприємством завдання з конкретними справами, вказали на основні недоліки у роботі по економії і бережливості, підвищенню кваліфікації робітників, впровадженню заходів з нової техніки і технології, підвищенню ефективності використання обладнання.

Комуністи підприємства, схвалюючи проект нової редакції Програми партії, прагнуть конкретними справами втілювати в життя рішення партії, гідно зустріти ХХVІІ з'їзд КПРС.

В. ПЕЛИХ.

м. Броди,
Львівська область.

І. М. Жерліцин — полірувальник Запорізького автозаводу «Комунар». Йому присвоєно звання «Ударник комуністичної праці».

Фото П. МІНДЕЛЯ.

До нових рубежів

З обласного зльоту передовиків п'ятирічки

Вагомих результатів досягли нечуючі трудівники Донеччини в одинадцятій п'ятирічці. Важливим її підсумком стала зростаюча політична і трудова активність членів УТОГ, їх масова участь у громадському житті. Про це йшла ділова і зацікавлена розмова на обласному зльоті переможців соціалістичного змагання одинадцяті п'ятирічки.

У доповіді голови президії обласного відділу УТОГ В. І. Косиної і виступах учасників зльоту зазначалося, що члени Товариства Донеччини живуть нині духом позитивних змін, зв'язуючи свої практичні справи з настановами квітневого і жовтневого (1985 р.) Пленумів ЦК КПРС, підтримуючи вжиті партією заходи по наведенню порядку, зміцненню організованості і дисципліни, боротьбі за тверезий спосіб життя. З великим інтересом проходять обговорення нової редакції Програми КПРС. Основних напрямів економічного і соціального розвитку СРСР на 1986—1990 роки і на період до 2000 року. Широкі можливості перед нечуючими трудівниками у здійсненні соціально-економічних перетворень дає Закон про трудові колективи. Участь в змаганні, боротьба за підвищення продуктивності праці, поліпшення якості продукції, економії сировини приносить свої зримі плоди.

Так, на Горлівському машинобудівному заводі імені С. Кірова в основних цехах обрубниками, слюсарями, токарями, фрезерувальниками трудяться 53 члени УТОГ. Про дострокове завершення п'ятирічки одні-

ми з перших рапортували обрубник Г. Е. Лихота і чистильник В. Г. Бутурлімов. З випередженням виробничої програми працюють обрубники М. П. Дмитрук, С. А. Губін, Л. І. Синельников.

У своєму виступі слюсар механоскладальних робіт наставниця А. А. Москаленко відзначила, що всім членам колективу, в якому вона працює, нині, напередодні форуму комуністів нашої країни, властиве особливе трудове піднесення, високе почуття відповідальності за доручену справу. Передова робітниця заповнила присутніх, що до дня відкриття ХХVІІ з'їзду КПРС вона виконає завдання трьох місяців дванадцяті п'ятирічки.

В'язальниця В. Г. Бакурова, підтримавши почин багатокласників передових колективів країни, нині працює в рахунок 1989 року, підвищила продуктивність праці на 30 процентів. До дня відкриття партійного форуму ударниця зобов'язалася завершити завдання п'яти місяців дванадцяті п'ятирічки і виробити понад план 4000 одиниць продукції.

У підвищенні людського фактора, інтенсифікації виробництва чимала роль відводиться інженерно-технічним працівникам. На Макіївському заводі шахтної автоматики, єдиному в країні по виготовленню автоматики для забійних машин, з початку його створення трудяться члени УТОГ Галина Олександрівна і Володимир Васильович Козлови. Відмінні конструктори, люди творчого пошуку. Учасник зльоту інженер-кон-

структор І категорії В. В. Козлов характеризується як винятково добросовісний, працелюбний спеціаліст. З повною компетентністю і високою якістю проектує він окремі частини складної. Прихильник нового, прогресивного, передового Володимир Васильович учасник ВДНГ СРСР. Одна з його рапортисток по вдосконаленню багаторядного штампу дозволяє економити близько 400 кілограмів латуні. Неодноразово виходив переможцем внутрізаводського змагання, щедро ділиться досвідом. За багаторічну, сумлінну працю і значний внесок у розвиток науково-технічної бази заводу В. В. Козлову присвоєно почесне звання «Ветеран праці заводу» із занесенням до Книги Пошани.

Але, як відзначалося у доповіді і виступах наставальника Артемівського УВП І. М. Артемова, технолога Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» В. В. Демченка і обрубника виробничого об'єднання «Ждановтяжмаш» В. А. Латинцева не в дусі часу вести мову тільки про досягнення. Втілення у практичній справі нових завдань вимагає конкретної, наполегливої роботи, рішучої лемки старих, відживших суджень і оцінок, благодушного настрою. Повсюдно є резерви більш ефективного використання засобів виробництва, кращого застосування наявних ресурсів.

На ДВО «Електромагніт», наприклад, необхідно скоротити частку ручної праці, збільшити випуск продукції вищої категорії якості, краще поставити роботу з еко-

номії і бережливості. Для цього слід повніше використовувати творчий потенціал інженерно-технічних працівників і раціоналізаторів, успішно розв'язати ряд соціально-побутових питань. З пуском цеху ламінованої плити покращаться умови праці на Єнакієвському УВП. Багато ще треба зробити по заміні застарілого обладнання, поліпшенню якості продукції, рішучу боротьбу слід поводити з тими, хто порушує технологічну і виробничу дисципліну.

На Артемівському УВП необхідно добитися більш повного використання можливостей діючого обладнання, машин і механізмів.

Було відзначено як позитивне, що незважаючи на ще наявні недоліки в організації виробничого процесу, саме ці три колективи перші у Товаристві до 50-річчя стахановського руху виконали свої п'ятирічні завдання з обсягу і реалізації продукції. А це значить, що цим виробничим колективам до снаги успішно долати і більш високі трудові рубежі. Про це, зокрема, свідчить той факт, що як окремі трудівники, так і цілі колективи дільниць цих підприємств зобов'язалися до дня відкриття ХХVІІ з'їзду КПРС виконати планові завдання трьох і більше місяців дванадцяті п'ятирічки.

У даний час, коли у первинних організаціях УТОГ тривають звітні і виборні, треба по-діловому обговорити завдання, які ставить партія, сконцентрувати увагу на нерозв'язаних проблемах. Звіти і вибори повинні сприяти мобілізації нечуючих трудівників на гідну зустріч ХХVІІ з'їзду КПРС, ударну працю в дванадцятій п'ятирічці.

В. ЦЕСЕЛЬСЬКИЙ.

Здобутки передовика

Чимало членів УТОГ трудяться на виробничому об'єднанні «Новокраматорський машинобудівний завод». Серед них, як і в будь-якому колективі, є такі трудівники на яких рівняються інші, чий приклад є взірцем до наслідування.

Саме до таких людей сміливо можна віднести столяр цеху № 20 Федора Павловича Куличенка, правопланового п'ятирічки, наставника молоді, який віддав рідному підприємству майже 25 років бездоганної, сумлінної праці.

Багатий досвід, прагнення працювати сьогодні краще, ніж учора, стало повсякденним законом життя й роботи нечуючого столяра. Це й дало змогу Ф. П. Куличенку завершити планове завдання одинадцяті п'ятирічки до 25 листопада 1985 року.

Нинішній трудовий рубіж передовика — виконати виробничі завдання І кварталу дванадцяті п'ятирічки до відкриття ХХVІІ з'їзду КПРС.

Ф. КАЛАФАТ.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В УТОГ АКТИВНО, ПО-ДІЛОВОМУ

У всіх первинних організаціях Херсонського облвідділу УТОГ закінчилися звітні і виборні. Вони пройшли у обстановці високої вимогливості, творчого підходу до виконання завдань, що поставлені перед обласною організацією.

Який же загальний підсумок проведеної роботи? В цілому по області первинні організації, культзаклади провели чимало організаційну і виховну роботу по виконанню постанови ХІ з'їзду УТОГ. Це сприяло усуненню недоліків, які мали місце у первинних організаціях і критикувалися на з'їзді.

Особливою діловитістю, активністю членів УТОГ відзначалися збори, що пройшли у районній первинній організації Білозерського району, де головою обрано Т. С. Дзюбу, в організаціях Голопристанського району (голова МРВ Л. І. Морікіна), Херсонському виробничому об'єднанні комбайновий завод імені Г. І. Петровського, головою бюро первинної організації якої обрано В. І. Гунько.

Змістовним обговоренням справ у колективі відзначалися збори Херсонської міської організації, члени УТОГ якої працюють по 2—5 чоловік на різних підприємствах міста. Так, І. Ф. Новосад акцентував увагу присутніх на поліпшенні спортивно-масової роботи в

Будинку культури глухих, а І. М. Алфімов зупинився на посиленні виховання серед нечуючих, підкресливши, що частина їх не відвідує лекцій, бесід та інших спільних заходів.

У цій організації працює В. С. Гейко. Він передовик виробництва, активний спортсмен. Тому й законно довірили йому очолювати первинну.

Підбиваючи підсумки пройденого шляху первинною організацією Каховського району, нечуючі трудівники критикували роботу клубу глухих міста Каховки, перекладача і завідувача клубом Л. А. Пономаренка. Вони внесли конкретні пропозиції по поліпшенню якості роботи у клубі.

Члени УТОГ області внесли чимало пропозицій по зміцненню трудової дисципліни, порядку й організованості на підприємствах, посиленню режиму економії, боротьбі з пияцтвом і алкоголізмом.

Обласна звітно-виборна конференція УТОГ, яка відбудеться 2 березня нинішнього року, підібере остаточні підсумки проведеної роботи, намітить шляхи реалізації завдань дванадцяті п'ятирічки.

Г. КОЛЕСНИКОВА,
інструктор оргмасової роботи Херсонського облвідділу УТОГ.

ЧИТАЧ ПРОДОВЖУЄ РОЗМОВУ УВАГУ НЕЧУЮЧИМ СПЕЦІАЛІСТАМ

Хочеться поділитися деякими думками з приводу статті голови Черкаського облвідділу УТОГ Г. Кузуба «Піклуватися про зростання кадрів», надрукованої у «Нашому житті» від 3 серпня 1985 року.

У цілому згодна з автором, однак, не можу обійти деякі проблеми, порушені у статті, які потребують уточнення, більш ґрунтовного висвітлення.

Що ж треба для того, щоб нечуючі спеціалісти могли віддавати всі свої сили, вміння дорученій справі, працювати творчо, виховувати колектив, націлюючи його на безумовне виконання поставлених завдань? Як організувати виробничу діяльність фахівця так, щоб він одержував моральне задоволення?

Чомусь вже так повелося, що до глухих керівників середньої ланки ставляться з недовір'ям. Хіба не можуть нечуючі виконувати складну і відповідальну роботу?

Можуть! Тільки треба їм допомагати, правильно оцінюючи їх внесок у загальну справу. На жаль, таке зустрічається не часто. Частіше «помічають» спеціаліста лише тоді, коли треба негайно виправляти стано-

вище у цеху, або на дільниці, рятувати план, кидаючи усі сили на «вузьке місце»...

Прикро, що саме трапляється так, що нечуючий керівник середньої ланки, який добре знає весь технологічний процес, взаємодію усіх виробничих ланок, вмє працювати з людьми, опиняється осторонь, і якраз тоді, коли потрібне втручання компетентної особи. А за цю справу береться інший, котрий, як це буває, не тільки їй не зарадить, а ще й зашкодить.

Отак і виходить, що глухому іноді свої знання, досвід, сили докласти немає куди, що його кваліфікацію ставлять під сумнів, ображаючи людину, зневіряючи її.

Дивний добір кадрів. Користі — нуль, шкоди — вдовосталь. Через те глухі йдуть на іншу роботу, шукаючи місця, де можна було б працювати за освітою, за здібностями, одержуючи моральне задоволення.

Сподіваюсь, що мої думки поділяють й інші. Може вони теж висловлять свої міркування з цього питання.

С. АНТОНІК,
інженер з реабілітації Запорізького УВП.

Доброї слави зажила на Полтавському УВП-2 слюсар-складальник Надія Йосипівна Койнаш. Виробничі завдання трудівниця виконує на 120—130 процентів, якість робіт при цьому — найвища.

Одинадцяті п'ятирічці Надія Йосипівна завершила ще до 40-річчя Великої Перемоги.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

Офіційний відділ Нагородження

За багаторічну, добросовісну працю в системі Українського товариства глухих та в зв'язку з 50-річчям з дня народження голову Черкаського обласного відділу УТОГ, члена президії Центрального правління УТОГ тов. Кузуба Григорія Павловича нагороджено Почесною грамотою ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки, грошовою премією.

Ім'я Г. П. Кузуба занесено до Республіканської Книги Пошани УТОГ.

За багаторічну і бездоганну роботу в системі Українського товариства глухих, активну участь у громадському житті колективу підприємства та в зв'язку з виходом на пенсію заступника директора Артемівського УВП з виховної роботи тов. Жеребцова Григорія Харитоновича нагороджено Почесною грамотою ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки, грошовою премією.

Ім'я Г. Х. Жеребцова занесено до Республіканської Книги Пошани УТОГ.

За багаторічну добросовісну працю в системі Товариства та в зв'язку з 60-річчям з дня народження старшого бухгалтера Житомирського обласного відділу УТОГ тов. Грицовську Єву Соломонівну нагороджено Почесною грамотою ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки, грошовою премією.

За багаторічну і бездоганну роботу в системі Українського товариства глухих та в зв'язку з 50-річчям з дня народження головного бухгалтера Чернівецького учбово-виробничого підприємства тов. Сергееву Євгену Вікентійовичу нагороджено Почесною грамотою ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки, грошовою премією.

За багаторічну і добросовісну працю в системі Українського товариства глухих та в зв'язку з 50-річчям з дня народження старшого інженера-економіста Полтавського УВП-2 тов. Макеєву Марію Василівну нагороджено Почесною грамотою ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки, грошовою премією.

За багаторічну і добросовісну працю в системі Українського товариства глухих та в зв'язку з 70-річчям з дня народження головного бухгалтера Харківського УВП-2 тов. Тарасову Броніславу Борисівну нагороджено Почесною грамотою ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки, грошовою премією.

Призначення

Постановою президії Центрального правління Українського товариства глухих заступником директора Артемівського учбово-виробничого підприємства з виховної роботи призначено тов. Юрченка Володимира Миколайовича.

У НОВУ П'ЯТИРІЧКУ — З ПОЧУТТЯМ НОВОГО

Оглядаючи пройдені шляхи, можна підбити деякі підсумки різнобічної діяльності служб матеріально-технічного постачання і збуту як підприємств і об'єднань, так і ЦП УТОГ в одинадцятій п'ятирічці.

За минуле п'ятиріччя вросли і зміцніли наші кадри — головна і вирішальна сила в будь-якій справі, дальшого розвитку набула матеріально-технічна база УТОГ. Значно підвищилась ефективність забезпечення виробництв сировинними ресурсами, у повному обсязі виконано договірні зобов'язання з постачання споживачів готовою продукцією. Все це сприяло достроковому виконанню Товариством завдань одинадцятій п'ятирічці, в чому є певна заслуга служб матеріально-технічного постачання.

Варто відзначити добру роботу в одинадцятій п'ятирічці служб постачання і збуту Львівського швейного підприємства «Силует» (заступник директора В. Г. Семенова), Артемівського УВП (ст. економіст МТП О. С. Астролог), Вінницького УВП (економіст МТП Я. Б. Трейнер), Ворошиловградського УВП (заступник директора Г. С. Соломаха), Конотопського УВП (ст. економіст МТП В. І. Лісниченко), Ровенського УВП (економіст МТП С. С. Жук), Полтавського УВП-2 (економіст МТП Н. М. Ткач), Чернівецького УВП (ст. економіст МТП А. К. Міщенко), Запорізького УВП (заст. директора Л. М. Шпилько) та інші.

Значно поліпшили показники своєї діяльності служби постачання і збуту Черкаського, Сумського, Лубенського, Лебединського, Кам'янець-Подільського, Бро-

дівського, Дніпропетровського УВП.

Але, на жаль, ще не усунуто окремі недоліки, що вимагають детального аналізу за підсумками роботи за минулі роки з тим, щоб внести відповідні корективи у стиль діяльності на майбутнє. Таких недоліків чимало, ось головні з них:

— відсутність належного контролю за виділеними фондами, що призводить до їх неповної і несвочасної реалізації, неправильної звітності. Це у свою чергу спричиняє збій ритмічності виробництва, штрафні санкції за випуск неякісної продукції, невиробничі затрати;

— некомплектність окремих підприємств керівними кадрами служби МТП;

— недостатній контроль за рухом товарно-матеріальних ресурсів, відсутність належного контролю за дотриманням затверджених нормативних коштів, що призводить до наявності і, на окремих підприємствах, зростання понаднормативних запасів.

Не можна не згадати і про крайню незадовільну роботу з ліквідації непотрібних виробництв матеріальних цінностей, які містяться на складах деяких підприємств без руху, втрачають товарний вигляд та експлуатаційні якості, хоча ця продукція могла б бути використана іншими організаціями в своєму господарському обігу.

Масштабність завдань сьогодення диктує необхідність підвищення вимогливості у розв'язанні цього питання. Не можна допустити заморожування оборотних коштів. Надані державою у наше розпорядження матеріальні ресурси повинні вико-

ристовуватись з максимальною ефективністю.

Напевне, лише заклики подолати наявні недоліки справи не зарадять. Тут повинна бути вжита адміністративна воля. Рішучий курс на вдосконалення управління господарством вимагає таких же рішучих заходів по утвердженню діловитості, підвищенню організованості і порядку. Ні колишні заслуги, ні стаж роботи не можуть вважатися перепусткою на посаду, якщо нові завдання не по силах керівникові. На будь-якій ділянці роботи потрібні висока компетентність, повна самовіддача і беззавітне служіння справі. Тільки з таких позицій можливий перехід на нову якість розвитку.

Час, у який ми живемо, по-новому відповідальний. Йдеться про необхідність швидкого просування вперед. Воно вимагає глибокого осмислення зробленого, більш відповідальної, більш дисциплінованої роботи, вміння по-новому вести справу, сміливо вирішуючи і енергійно діючи. Це стосується всіх галузей нашого життя і, передусім, економіки, дальший розвиток якої підвищить ефективність зростання добробуту підприємств УТОГ.

Новий ступінь нашого розвитку певною мірою залежить від працівників служби матеріально-технічного постачання і збуту. Вони повинні добре знати і глибоко вивчити потреби в ресурсах, розумно ними розпоряджатися. Для цього слід діяти ініціативно, підходити до справи творчо, непримиренно ставитися до старого, віджилого. Господарський керівник будь-якої ланки повинен бути не фіксатором подій, не таким

собі технічним виконавцем, а людиною творчою, думачою.

Не може бути й мови про почуття нового у роботі, якщо працівник МТП не охоче оглядається на останні досягнення науки і техніки. Байдушність до нового, прогресивного призводить до втрат в реалізації його творчих можливостей, а це неминуче негативно позначається на забезпеченні виробництва матеріальними ресурсами.

Час вимагає живої організаторської роботи, спрямованої на досягнення високих кінцевих результатів.

Новий підхід до господарювання нині потрібен повсюдно, на всіх рівнях як управління, так і на робочих місцях. Перебудовуватися треба всім. Не можна далі працювати по-старому, не рахувати витрат, розпорошувати сили і кошти, не займатися всерйоз і глибоко технічною політикою. Якими б не були живучими екстенсивні методи господарювання, від них необхідно відмовитися рішуче і назавжди.

Постійно вчитися новому, прогресивному, активно його утверджувати — це повинно стати законом всієї нашої господарської діяльності, законом для всіх працівників МТП.

Сьогодні, з позицій розвитку почуття нового, необхідно якісно провести заявочну кампанію на 1987 рік, надати допомогу в добір нових видів виробів народного споживання, забезпечити надійний заділ на дванадцяті п'ятирічці, гідно зустріти XXVII з'їзд КПРС.

М. РІТТЕР,
начальник відділу
матеріально-технічного
постачання і збуту ЦП
УТОГ.

НА ШКІЛЬНОМУ МЕРИДІАНІ

НА УРОК— ДО МУЗЕЮ

У педагогічному колективі Полтавської спецшколи-інтернату для глухих дітей вже стало традицією проводити уроки літератури в літературно-меморіальних музеях, якими так багата Полтавщина.

Творчість Івана Петровича Котляревського, зокрема його поему «Енеїда» і п'єсу «Наталка Полтавка», нещодавно вивчали учні одинадцятого класу безпосередньо в музеї письменника. Працівники цього унікального закладу ознайомили глухих школярів з життєвим і творчим шляхом автора безсмертних творів.

Великого значення надають урокам-екскурсіям в літературно-меморіальні музеї В. Короленка та П. Мирного під час вивчення біографій письменників та їх творів «Діти підземелля», «Морозенко» та інших вчителі Л. М. Сідаш, Н. Г. Іванова, А. В. Братишко.

Такі уроки сприяють кращому засвоєнню учнями матеріалу, виховують їх естетичні смаки, вчать любити і знати рідну літературу.

В. САКУН,
сурдопедагог Полтавської спецшколи-інтернату для глухих дітей.

На захист Л. Пелтієра

Широкий резонанс у нашій країні знаходять повідомлення про порушення прав людини у Сполучених Штатах Америки. Гнівно засуджуючи американський імперіалізм, громадяни

Країни Рад підтримують борців за свої права, виражають протест проти свавілля тих, від кого залежить доля людей «демократичного» суспільства. На засіданні клубу міжнародної дружби учні Лебединської спецшколи-інтернату для глухих дітей познайомилися з матеріалами, в яких розповідається про борця за права американських індіанців Леонарда Пелтієра. Тоді й вирішили: провести політичну акцію на захист мужнього борця. Члени КІДУ Шкурко, Олійник, Шевченко, Шейко, Гранько по всіх виховних групах провели бесіди про Пелтієра, оголосили конкурс на кращий політичний плакат, переможцем якого стали учні 9—11 класів М. Шкріль, С. Денисенко, А. Комісар.

А потім був проведений мітинг протесту проти ув'язнення Леонарда Пелтієра, на якому учні Р. Теліпко, А. Шейко, С. Титова, Р. Шейко, Н. Нога, А. Сергієнко у своїх виступах вимагали його негайного звільнення.

Зібрано близько 200 підписів на захист Леонарда Пелтієра. Поштові листівки надіслано в США.

Р. ТЕЛІПКО,
секретар комсомольської організації;
В. ШЕВЧЕНКО,
голова Рад КІДУ
Лебединської спецшколи-інтернату.
Сумська область.

Тамара Семенівна Савенок працює на Коростенському, що на Житомирщині, фарфоровому заводі. Знають її тут не лише як сумлінну трудівницю, а і як активну учасницю громадського життя колективу. Вона — серед постійних відвідувачів районного клубу УТОГ.

Тамара Семенівна — дбайливий наставник молоді.
Фото І. ТОЛОЧКА.

Взаємозбагачуючі зустрічі

Впродовж останніх трьох місяців 1985 року в Донецьку побувало багато колективів художньої самодіяльності — гостей з товариств братніх республік.

Тепло приймали донеччани неучащих аматорів сцени з Тбілісі, Риги, Душанбе: гості відвідали пам'ятні і визначні місця столиці чорного золота, здійснили цікаві екскурсії на ДВО «Електромагніт» і, звичайно ж, взяли участь у традиційних вечорах дружби.

Особливо запам'ятався приїзд душанбінців. Посланці сонячного Таджикистану полонили серця гля-

дачів національними танцями, піснями. Їх концертна програма була жанрово різноманітною і дуже цікавою. А після виступів гостей проходило спільне обговорення творчих планів, у дружній розмові йшов обмін досвідом.

Прощаючись, учасники художньої самодіяльності з Душанбе сказали: «До побачення». А це значить, що незабаром буде нова зустріч, нові враження, радість взаємозбагачуючого спілкування.

Т. ПЕРЕБИЙНІС,
ветеран праці.
м. Донецьк.

НАША ШИРА ВДЯЧНІСТЬ

Хочеться розповісти про роботи Губко Григорій Андрійович та бригадир по набору шпону Пирогова Людмила Іванівна.

У трудових здобутках колективу нашого підприємства є вагома частка і цих товаришів. Адже вони прагнуть виховати в робітників комуністичне ставлення до праці. Ми вдячні за чуйну увагу до нас і від усього серця бажаємо їм усього найкращого в особистому житті, успіхів у громадській роботі.

Від імені працівників Черкаського УВП.
Л. ПОПОВИЧ.

ВИХОВУЄ КОЛЕКТИВ

ПІЯЦТВУ — БІЙ!

Цілоком підтримуючи і схвалюючи постанову нашої партії урядом про боротьбу з пияцтвом і алкоголізмом, активісти гуртожитку Житомирського УВП одразу серйозно взялися за подолання цього негативного явища у робітничому помешканні.

Нині щодня контролюється поведінка прихильників «зеленого змія», для чого в кімнаті завідуючої гуртожитком ведеться журнал обліку появи мешканців у нетверезому стані. Це дає змогу мати точні дані про те, хто залишає хибну стежину, а кого й засмоктє трясовина згубної звички. Ці записи вивчає дільничний інспектор міліції і в разі потреби вживає заходів до порушників норм соціалістичного співжиття.

До любителів «закласти за комір» рішуче взялися і на УВП. І спільна робота активістів ради гуртожитку і адміністрації підприємства вже дає плідні результати: п'яництво стало менше. Декотрим довелося розпрощатися з чаркою примусово.

Систематично проводяться антіалкогольні заходи, вечори чаювання, колективні перегляди телепередач

тощо. І приємно відзначити, що усі ці заходи, цілеспрямована виховна робота дали певні позитивні наслідки: деякі любителі чарки самостійно зрозуміли, що краще провести дозвілля корисно, цікаво, аніж у підворотні, чи за магазином заглядати у чарку. Нам, працівникам гуртожитку, приємно бачити, що такі товариші, як П. Роздобудько, П. Зінчук, В. Колесник стали більше уваги приділяти сім'ям, частіше бувають на громадських заходах, ширшим стало коло їх інтересів.

Звичайно, недоліки у виховній роботі є і в нас. Слід наполегливіше розвивати контакти з культурно-просвітними організаціями УВП, суттєвих змін на краще вимагає індивідуальна робота з людьми, у незадовільному стані наочна агітація. Тільки за умови зацікавленості усіх і кожного у розв'язанні цієї гостросоціальної проблеми, тільки комплексна, цілеспрямована діяльність і, безумовно, колективний вплив можуть принести значні позитивні зрушення у боротьбі з пияцтвом і алкоголізмом.

К. БАШИНЬСЬКА,
вихователь гуртожитку
Житомирського УВП.

ШАНУВАЛЬНИКАМ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА

Закарпатський художній музей, Альбом. Київ, «Мистецтво», 5 крб. 60 коп.

Закарпатський художній музей — один з наймолодших у нашій республіці. Його експозицію відкрито в 1948 році у приміщенні старовинного Ужгородського замку — пам'ятника архітектури XI—XVI століть.

Сьогодні відвідувачі музею мають можливість ознайомитися з творами західноєвропейського, дорево-

люційного російського, українського, а також радянського мистецтва, з мистецтвом країни соціалістичної співдружності.

У розділі західноєвропейського мистецтва можна оглянути полотна майстрів Італії, Голландії, Франції, Австрії XV—XIX століть, зокрема Ламберта Ломбарда, Франческо Альбана, Абрагама ван ден Темпеля, Пітерса Корнеліса Бега та інших.

Музей має найбільш обширну в країні колекцію угорського образотворчого мистецтва XVIII—XIX віків.

Це твори Михайла Муїкачі, Імре Ровеса, Ласло Меднянски. Польське і чехословацьке мистецтво представлено творчістю художників кінця XIX — початку XX століть: Антона Козакевича, Теодора Муссона, Вацлава Антоша.

Великий інтерес становлять роботи визначних май-

стрів російського і українського живопису — В. Троїніна, О. Кипренського, окрасою експозиції є два полотна І. Айвазовського, а також жанрові картини художників — передвижників І. Рєпіна, В. Сурікова, В. Маковского, пейзажі А. Саврасова та І. Шишкіна.

Більш ніж половину виставочної площі займає розділ радянського образотворчого мистецтва, в якому широко представлені твори В. Бакшеєва, В. Бяльницького-Бірулі, Н. Ромадіна. Відвідувачі музею з незмінним інтересом знайомляться з роботами С. Коненкова, Е. Белашової, М. Божія, О. Дейнеки, Ю. Пименова, Д. Налбандяна.

У музеї експонуються також найбільш відомі полотна представників закарпатської живописної школи А. Кашная, В. Габди, Ю. Герца.

Це видання можна придбати у київському магазині «Мистецтво» і в магазинях обліктиторгів республіки.

Л. ЗАХАРКЕВИЧ.

Танок «Російські вечорниці» виконують учасники художньої самодіяльності Житомирського обласного будинку культури.

Фото І. ТОЛОЧКА.

ВОСЕНИ ГРУПА нечужих трудівників міста Харкова побувала в Німецькій Демократичній Республіці. Вражень так багато, що ними хочеться неодмінно поділитися.

Програма подорожі передбачала ознайомлення з Берліном, Магдебургом, Ерфуртом, Лейпцігом, Дрезденом та іншими містами, цікавими історичними пам'ятниками.

Пізно ввечері прибули ми до Берліна й оселились на 30-му поверсі висотного готелю. Вечірнє місто привітало нас морем яскравих вогнів.

Знайомство з Берліном розпочалося автобусною екскурсією. Від гіда дізналися, що місто виникло в 1307 році, об'єднавши два слов'янські поселення.

Проїхали по відновлених Інтер-ден-Лінден, Карл-Маркс-Алеї та інших центральних вулицях і ось перед нами Бранденбурзькі ворота та рейхстаг...

Ще до Потсдамської конференції, що відбулась 17 липня—2 серпня 1945 року, Берлін було розділено на 4 сектори, в яких розмістились відповідно війська Радянського Союзу, Сполучених Штатів Америки, Англії і Франції.

Сталось так, що при поділі міста на сектори, рейхстаг опинився у західній зоні. Така доля спіткала і Бранденбурзькі ворота, що знаходяться поруч з рейхстагом.

На куполі рейхстагу майорів червоний Прапор Перемоги. Це не дуже подобалося властям західного Берліна і вони, під приводом реставрації, розібрали купол, заповнивши, що його буде відновлено. Але йдуть роки, а купол не відновлюється — адже тоді, за домовленістю, довелося б знову встановити над рейхстагом радянський прапор.

Воїни Радянської Армії, котрі з перемогою дійшли до Берліна, залишили написи на стінах і колонах рейхстагу, та за наказом властей, вони теж були зафарбовані.

Хвилюючими були відвідини меморіала в Трептов-парку, де у братській могилі лежать 5 тисяч відомих і 3 тисячі невідомих синів нашої Батьківщини, котрі загинули у боях за Берлін. Тут постійно несуть почесну варту радянські воїни.

Відаючи шану полеглим, ми у скорботному мовчанні стояли хвилину біля підніжжя пам'ятника Матері Вітчизни і рушили до мону-

Ярмарковій площі, що стала історичним центром міста. Тут — середньовічна ратуша, постамент знаменитого «Магдебурзького вершника», створеного невідомим майстром приблизно у 1200-роках, фонтан з пам'ятником народному мудрецю Тілю Уленшпигелю. За переказами, він пообіцяв старійшинам міста, що здійснить політ з ратуші. Ті й повірили — зібралися і

зенькі вулички з невеличкими, витягнутими вгору три-, чотириповерховими будиночками, і хоча їх збудовано п'ять століть тому, вони всі пофарбовані різнокольоровими фарбами, чистенькі і місто має дуже привабливий, навіть казковий вигляд.

Вдалось побачити і весілля: молоді тільки-но вийшли з ратуші, де зареєстрували шлюб, їх тут же сфотографували з друзів, діти в святковому вбранні висипали перед ними квіти з корзинки і молоді по них пройшли в таксі. Все відбулось без метушні, дуже спокійно, навіть якимось буденно. Як пояснила нам гід, весілля у німців святкують небагатолюдно, стіл накривають скромно, а після торжества молоді відправляються у весільну подорож.

Привернув нашу увагу і незвичайний транспорт Вернігерода: уявіть собі щось на зразок прольотки, тільки витягнута в довжину, з чотирма лавками поперек.

Рухають транспорт пара запряжених коней...

Метою нашого приїзду до цього міста було бажання ознайомитися з музеєм феодального побуту, що розмістився в замку. Його експонати — скульптура, меблі, скло XIV—XIX ст. — було чим помилуватися...

Але мене, більше ніж експонати музею, вразила така подія: поки гід знайомила нас з історією міста і замку, поруч з нами йшла місцева дівчинка років восьми-дев'яти. Вона не відводила і на хвилину від нас своїх захоплених очей. Трохи осмілівши, вона торкнула мене за рукав і про щось запитала. Гід переповіла, що дівчинка цікавиться, хто ми і звідки? Їй пояснили — радянські туристи з міста Харкова. Дівча ще з більшим захопленням продовжувало йти поруч з нами.

І приємно було на серці, бо це означало: дорослі виховали в ній добрі почуття до радянських людей, до нашої країни.

Олена СМІРНОВА.
(Далі буде)

ЗАХОПЛЮЮЧА ПОДОРОЖ

Нотатки туриста

мента радянському воїну-визволителю з німецькою дівчиною на руках. Не в змозі стримувати сльози, кладемо живі квіти до його підніжжя...

Берлін — місто складної долі, що розділене на два протилежні світи...

Ідемо вздовж кордону. Не один раз він був місцем провокацій з боку західного сектора. Особливо небезпечними вони стали в серпні 1961 року. І тоді робітничий клас східного Берліна на грудях став на захист соціалістичних завоювань, пліч-о-пліч, вздовж 62-кілометрового кордону стали трудящі — живою стіною закрили столицю своєї відновленої Батьківщини. І так стояли, змінюючи один одного, поки не збудували металевий паркан і встановили пункти контролю.

Серце повниться радістю, що робітничий клас Німеччини, хоча поки що і не всієї, зміг досягти того, до чого закликали німецькі комуністи на чолі з Ернстом Тельманом, — утворили соціалістичну державу.

Наступне місто у нашій подорожі — Магдебург, що розкинулось на обох берегах Ельби. Вперше воно згадується як торговий центр у 805 році, а вже у XIX ст. тут з'являються підприємства важкого машинобудування. Побували на

чекали цікавого видовища. Та Тіль і не збирався плігати з ратуші...

На пам'ятнику його постаць зображена у веселому танці, а навколо підніжжя — голови місцевих багатіїв з виряченими очима і роззявленими ротами...

Неподалік від ратуші — ще один бронзовий пам'ятник знаменитому магдебуржцю — відомому бургомістру і природознавцю Отто фон Гуеріке. В 1654 році він провів досліди з півкулями, і довів існування вакуума. Півкулі Отто фон Гуеріке і досі зберігаються в місцевому музеї.

У наші ж дні в Магдебурзі сталася така пам'ятна подія: 13 березня 1969 року капітан Радянської Армії Ігор Олексійович Беліков ішов вулицею Вільгельма Піка і раптом побачив як з вікна п'ятого поверху будинку № 24 випала дитина.

Ігор Олексійович не розгубився, зняв шинелю і в неї спіймав дівчинку. Це була 4-річна Катаріна Леман. Тепер вона студентка, а сім'ї Леман і Белікова стали кращими друзями.

Не забули про благородний вчинок Белікова магдебуржці і на його честь спорудили стелу.

І ось вже ідемо в гори Гарца у невелике старовинне місто Вернігерод. Перед нами площа з ратушею, ву-

ФІЗКУЛЬТУРА І СПОРТ

ДОБРИЙ ЗАРЯД БАДЬОРСТІ

Уміло організують у нас дозвілля трудящих, бо переконані: від того, як налагоджено відпочинок у значній мірі залежить продуктивність праці.

Розкажемо як у нас наприкінці осені було проведено спартакіаду «Бадьорість і здоров'я». Таку форму відпочинку вважають трудівники однією з кращих. Присвячена вона була 42-й річниці з дня визволення Полтави від німецько-фашистських загарбників і 50-річчю товариства «Спартак».

На мальовничому березі річки Ворскли, в районі нового мікрорайону Спортівка, 7 команд-учасниць спартакіади помірялися силами у забігах на 60 і 100 м, у кросі на 500 і 1000 м, метанні гранати, стрибках у довжину, волейболі, міні-футболі, вмінні рибалити і розпалювати вогнище. Всього на старті вийшло більше 100 чоловік.

Серед жінок забіг на 60 метрів виграла Галина Кабась, а в метанні гранати першість виборола Ніна М'яло. Валентина Мороз виграла крос на 500 м, а Світлана Горова була кра-

шою в стрибках у довжину та в забігу на 100 м.

Призерами стали і старший майстер Любов Клец, Майя Деменко, Євгена Пшеничко, Ганна Кисляк та Антоніна Брунько.

Серед чоловіків першим був Володимир Пшеничко, котрий зумів стати лідером у бігу на 100 м, у метанні гранати та в стрибках у довжину.

Призерами стали також Олександр Шиліп, Олександр Лисяк, Юрій Федюк, Віктор Донець та Олександр Клименко.

Вправно змагалися і спортивні сім'ї. Першість вибороли родини Клец, Федюк та Овчаренко.

Зате не було переможців у конкурсі на приготування рибачької юшки, бо готували її усі гуртом і вдалася вона на славу!

Увечері стомлені, але веселі і щасливі, з чудовим настроєм поверталися трудівники додому, висловлюючи побажання частіше проводити подібні заходи.

К. ГРУЗДЕВА,
вихователь гуртожитку
Полтавського УВП-1.
В. КОЗАК.

ДОПОМОЖІТЬ РОЗШУКАТИ РІДНИХ

Я, Мозирський Володимир Михайлович, глухий, до Великої Жовтневої соціалістичної революції жив з рідними на Україні, але назви села не пам'ятаю. Було нас у батьків семеро дітей: п'ять братів і дві сестри (старший брат, сестра, третя сестра глуха, потім я глухий, ще два менших брати-близнюки та найменший брат теж глухий).

З громадянської війни не повернувся батько, взимку померла і мати. Всі діти розійшлися хто куди. Я малий, глухий, довго блукав по селу, просив хліба, ночував, де прийдеться. Одного разу селянин знайшов мене

в скірті сіна і відвів у місце Мозир, де в органах внутрішніх справ дали мені прізвище — Мозирський, значивши приблизний рік народження — 1911.

Під час Великої Вітчизняної війни я евакуювався до Новосибірська, де мешкаю і тепер. Одружився, маю сім'ю, дочку і внука, та не можу заспокоїтися, що десь є у мене великий рід, а про них нічого не знаю. Брати і сестри, рідні мої, відгукніться!

Володимир Мозирський.

Редактор
П. БУЛАТОВ